

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 682/2017-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. novembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], t. č. [REDAKČIA], Rakúsko, ktorou namieta porušenie bližšie neoznačených práv, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. marca 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie bližšie neoznačených práv uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Tos 85/2016-76 z 26. októbra 2016.

2. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že mu bolo 23. februára 2017 doručené napadnuté uznesenie, ktorým krajský súd odmietol ako oneskorene podanú jeho sťažnosť proti „výzve Okresného súdu... na nastúpenie do výkonu trestu“.

3. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd nariadil krajskému súdu prijať jeho sťažnosť, keďže bolo porušené jeho „*právo... odvolať sa, nakoľko... podal... sťažnosť včas*“.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd k sťažnosti sťažovateľa predovšetkým uvádza, že v sťažnosti absentuje petit, ktorým by sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia niektorého základného práva alebo slobody, či ľudského práva a základnej slobody konkrétnym porušovateľom práv [požiadavka plynúca z čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 49 zákona o ústavnom súde]. V sťažnosti sťažovateľ ani len neoznačuje

konkrétny článok ústavy a ani sa nedomáha vyslovenia porušenia konkrétneho článku ústavy zo strany orgánov verejnej moci.

5.1 Ďalej ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ síce v obsahu sťažnosti zmieňuje právo, aby sa o jeho podanom opravnom prostriedku riadne rozhodlo, avšak neuvádza argumentáciu alebo odôvodnenie jeho názoru o porušení tohto práva (požiadavka plynúca z čl. 127 ústavy a § 20 a § 49 zákona o ústavnom súde).

5.2 V neposlednom rade ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom.

5.3 Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v prvom rade z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

6. Ústavný súd však v záujme materiálnej ochrany základných práv a slobôd preskúmal účelnosť výzvy na odstránenie nedostatkov sťažnosti z hľadiska možného prijatia sťažnosti na ďalšie konanie a dospel k záveru, že ani prípadné odstránenie opísaných nedostatkov by nemohlo ani potenciálne viesť k prijatiu sťažnosti na ďalšie konanie.

6.1 Krajský súd napadnutým uznesením odmietol sťažnosť sťažovateľa ako oneskorene podanú proti uzneseniu Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 23 PP 154/2013 zo 14. marca 2016, ktorým okresný súd rozhodol, že sťažovateľ ako odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia určenej uznesením okresného súdu sp. zn. 23 PP/154 2013 z 23. januára 2014 neosvedčil a nariadil výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov a 6 dní z pôvodne uloženého 3-ročného trestu odňatia slobody. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia (ktorého kópiu sťažovateľ priložil k svojej sťažnosti) konštatuje, že krajský súd riadne a ústavne relevantným spôsobom odôvodnil svoj právny názor na oneskorenosť sťažovateľom

podanej sťažnosti. Sťažovateľovi teda nebolo odopreté právo na riadne rozhodnutie o jeho zákonom predpokladanom opravnom prostriedku, krajský súd sa jeho sťažnosťou zaoberal a o jeho sťažnosti rozhodol.

6.2 Sťažnosť sťažovateľa je preto možné považovať za zjavne neopodstatnenú a ústavný súd ju aj z toho dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2017